

Ἦπ. τὴ Φραγκόβρυσση μπροστά | λούζεται μιὰ κοπελιά,
λούζεται χτενίζεται, | ἔς τὸ γυαλί γυαλίζεται
Πελοπν. (Σκορτσιν.)

Μιὰ κόρη ἐστολίζονταν ἔς τὴ μέση τοῦ σπιτιοῦ της
καὶ ἔς τὸ γυαλί γυαλίζεται καὶ ἔς τὸν καθρέφτη γλέπει
Λ. Ρουμελ. (Σωζόπ.)

Βαστάει γυαλί, γυαλίζεται, τὰ κάλλη της κοιτάζει
Παζ.

Ἄντι κι ἔς τοῦ γυαλί γυαλίζουντι,
γιέμ' κι ἔς τοῦ γυαλί κοιτειῶντι
Μακεδ. (Βόιον)

Γιὰ πᾶρε με καὶ βγάλε με σὲ γυάλινο παζάρι,
νὰ γυαλιστῶ, νὰ χτενιστῶ, νὰ βγῶ ἔς τὸ μεσοχώρι
Ἦπ. (Ριζοβ.)

Οὐλὴ μέρα μόν' ἀλλάζει κι στουλίζειτι
κι ἔς τοῦ παραθύρι βγαίνει κι γυαλίζειτι
Μακεδ. (Κολινδρ.)

Βλάχα ν-ἐπλινι ψηλά ἔς τὶς κρύες βρύσις,
ψηλά ἔς τὶς κρύες βρύσις κι γυαλίζονταν
(μοιρολ.) Θεσσ. (Κακοπλεύρ.) γ) Καλλωπίζομαι Λέσβ.
(Ἀγιάσ. κ.ά.): Ἡ μάννα τ' ἔδου' φ'νι τοῦ κακότη'χον νὰ
γυαλίστῃ κονιμάτ'. 6) Εἰς τὴν συνθηματ. γλῶσσας τῶν κτι-
στῶν, βλέπω, ἀτενίζω Ἦπ. (Ἀγναντ. Ἑλληνικ. Κάντζ.
Κόνιτσ. Μόλιστ. Πλάκ. Πράμαντ. Χουλιαρ.) Θεσσ. (Δρα-
κότρ.) Θράκ. (Σαρεκκλ.) Μακεδ. (Βλάστ. Γαλατ. Δαμασκ.
Καστορ.): Θὰ καυαλίσ'ς, ἀλλὰ πότι θὰ ξισυρτῆς νὰ σὶ γυα-
λίσουν; (θὰ φύγῃς, ἀλλὰ πότε θὰ ἐπανεέλθῃς, νὰ σὲ ἰδῶ;) Κα-
στορ. Γυάλ'σις πόσις χῆνις ἔραξ' οὐ μαρὸς; (παρατήρησεις
πόσα χιλιάρικα πῆρε ὁ ἀφεντικὸς;) Δρακότρ. Θέλου νὰ γυα-
λίσουν τοῦ γιαιτροῦ αὐτόθ. Γυαλίζεις τὴν κονιτή; Ράξ' τη κι
κόντιασ' τοῦ γκαντίνου (βλέπεις τὸ μέτρο, πᾶρε το καὶ μέ-
τρησε τὸν τοῖχο) αὐτόθ. Ἡ πλιαγκαροῦ γυάλισ' τοῦ γκα-
τσάλ' κι καυάλ'σι (ἡ γάττα εἶδε τὸ σκυλλὶ καὶ ἔφυγε γρή-
γορα) αὐτόθ. Γυάλ'σις τὴν ὄρματ' ἀγκίδα τοῦ μαροῦ;
(εἶδες τὴν ἔμορφη κόρη τοῦ ἀφεντικοῦ;) Γαλατ.

γυαλικό τό, σύνθηθ. γυαλ'κό πολλαχ. βορ. ἰδιωμ. γυαλ-
λικό Κύπρ. Κῶς (Καρδάμ. Πυλ. κ.ά.) Λέρ. Μεγίστ. Νίσυρ.
Σύμ. κ.ά. γυαλτικό Ἀστυπ. ἡγαλικό Νάξ. (Ἀπύρανθ.)
Πληθ. γυαλ'κά πολλαχ. βορ. ἰδιωμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γυαλί.

1) Καθ' ἐνικ. περιληπτ., συνθηθέστ. κατὰ πληθ., τὸ σύνολον
τῶν ὑαλίνων σκευῶν σύνθηθ.: Μιὰ ντουλάπα - ἕνας μπουφές
γεμᾶτος γυαλικά σύνθηθ. Ἡ Κατερίνα ὅτι νὰ λάβῃ κανένα
δολλάριο, κατεβαίνει ἔς τὴν Τραγέα καὶ τὸ φουντίζει ἡγαλικά
Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Σάλευγε νὰ πᾶμε νὰ φέρωμε γάνενα ἡγαλικό
αὐτόθ. Μωρ' ἀποῦρίζον, μὴ σοῦ πέσῃ τὸ καλάθι, ἵατι ἔχει
ἡγαλικά μέσα αὐτόθ. Γυαλ-λικό ν-τζαὶ κακόμ βοῦ τό 'θει ἔς
τὸ σπίντιν-δης! (καὶ κακὸ = πλῆθος) Κῶς (Καρδάμ.) Ἄν
τζὰ σὲ πῇ κανέναν π' θὰ ν' εὔρῃς μέσα ἔς γούφα κανένα
γυαλικό γερό, μὴ δὲ πιστεύῃς Βιθυν. (Κουβούκλ.) Ἡφε-
ρένα μέ τὸ παμπόρ' μιὰ κούφα γυαλικά αὐτόθ. Ἐξ' τρεῖς
κασέλις γιμᾶτις γυαλ'κά Ἀλόν. Ἡ μὴν ι-σπάσουν δὲ γυαλ-
λικά Σύμ. || Γνωμ. Παρακάλε τὸ μάλιν τῆς γεναίικας σου
νὰ γ' γυαλ-λικό (ἡ περιουσία τῆς συζύγου νὰ εἶναι εὐτε-
λοῦς ἀξίας, διὰ νὰ μὴ τὴν καθιστᾷ ὑπεροπτικὴν) Κύπρ. ||
Ἄσμ.

Στολίζετε τὰ γυαλ-λικά καὶ βάριτε 'τα ἔς τὴ θέση
Κῶς (Πυλ.) β) Κατὰ πληθ., θραύσματα ὑαλίνων σκευῶν

Ἦπ. (Μαργαρ. Πάργ. κ.ά.) Χίος (Βροντ.): Τὰ κοριτσάκια
βρίσκουνε γυαλικά καὶ παίζουνε Βροντ. Συνών. γυαλί
1γ. 2) Μεταφ., ὁ μὴ ἰσχυρᾶς ἀντοχῆς ἄνθρωπος Πελοπν.
(Γαργαλ. Δίβρ. Καλάβρυτ., κ.ά.): Δὲ θέμε γυαλικά μαζί
μας (ἐνν. γυναικας, διότι δὲν ἀντέχουν εἰς τὸν μόχθον) Κα-
λάβρυτ. Ποῦ πᾶς, μωρέ, μὲ 'φτοῦνα 'φτοῦ τὰ γυαλικά ἔς τὸ
πανηγύρι; Δὲ θὰ φτάσῃς οὔτε τὸ λειδινό (= δειλινό, ἀπό-
γευμα) Γαργαλ.

γυαλικοβόλι τό, ἐνιαχ. ἡγαλικοβόλι Νάξ. (Ἀπύρανθ.)
Ἐκ τοῦ οὐσ. γυαλικοβόλι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-βόλι, περὶ τῆς ὅπ. βλ. Γ. Χατζιδ., Ἀθηνᾶ 22 (1910),
242 κ. ἐξ.

Πληθος ὑαλικῶν ἐνθ' ἄν.: Εἶδα ἡγαλικοβόλι κ' εἶδα κακὸ
εἶναι ποῦ 'ν' ἐκεῖ μέσα ἔς τὰ δουλάτια: Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Συν-
ών. γυαλικοθέμι, γυαλικορντοῦρντοῦρο.

γυαλικοθέμι τό, ἐνιαχ. ἡγαλικοθέμι Νάξ. (Ἀπύρανθ.)
Ἐκ τοῦ οὐσ. γυαλικοθὲ καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-θέμι, διὰ τὴν ὅπ. βλ. Γ. Χατζιδ., Ἀθηνᾶ 22 (1910), 245.
Γυαλικοβόλι, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Μὰ χωρατὰ
εἶναι τὸ ἡγαλικοθέμι, ποῦ 'ν' ἐκεῖ μέσα ἔς τὸ σπίντι! Νάξ.
(Ἀπύρανθ.)

γυαλικορντοῦρντοῦρο τό, ἐνιαχ. ἡγαλικορντοῦρντοῦρο
Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γυαλικοθὲ καὶ ρτοῦρντοῦρο.
Γυαλικοβόλι, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Τοῦ κόσμου τὰ
πράματα ἔφερεν ἀ' τὴν Ἀθήνα, ὅθεν ἦρθε, γαὶ πανικὰ καὶ
φάσματα καὶ ἡγαλικορντοῦρντοῦρα (φάσματα=τρόφιμα) Νάξ.
(Ἀπύρανθ.) Συνών. βλ. εἰς λ. γυαλικοβόλι.

γυαλικοτσάκισμα τό, Ἦπ. (Ἰωάν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γυαλικοθὲ καὶ τσάκισμα.

Ἡ θραῦσις τῶν ὑαλίνων σκευῶν: Ἄσμ.

Μεξέδες, γιόσα καὶ φωμί, ἄλλα τριάδα γρόσια
καὶ γυαλικοτσάκισμα, σούμα γρόσια τρακόσια

γυαλικουνδάκι τό, ἐνιαχ. ἡγαλικουνδάκι Νάξ. (Ἀπύ-
ρανθ.) ἡγαλικουνάκι Κᾶς.

Ἰποκορ. τοῦ ἁμαρτ. οὐσ. γυαλικοῦδι.

Μικρὸν ὑαλινὸν σκεῦος, ὡς ποτήριον, φιαλίδιον κ.τ.τ.
ἐνθ' ἄν.: Ὅ,τι ἡγαλικουνάκια κι ἂν εἴχαμε, δὲ ἔχομε σπα-
σμένα Κᾶς. Θὰ πάω ἔς τὴν Τραγέα νὰ πάρω δυὸ-τρία ἡγα-
λικουνδάκια Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Ἡνα ἡγαλικουνδάκι καλὸ μοῦ
'δωκε γ' ἐμένα, ὅθεν ἦρθεν ἀ' τὴν Ἀθήνα αὐτόθ.

γυαλινέρι τό, Προπ. (Ἀρτάκ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γυαλινός, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ γυαλι-
νός, καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -έρι.

Γυαλινάκι 1, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθα καὶ συνών.

γυαλίνης ἐπίθ., ἐνιαχ. ἡγαλίνης Νάξ. (Ἀπύρανθ.) θηλ.
γυαλίνα Κάρπ. (Ἑλυμπ. Μεσοχώρ.) Κᾶς. γυαλ-λίνα Κᾶς.
Τῆλ. ἡγαλίνα Νάξ. (Ἀπύρανθ.) γυαλ-λένα Κάρπ. (Ἀρκάσ.)
Οὐδ. ἡγαλινάκι Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πληθ. ἡγαλίνηδοι Νάξ.
(Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γυαλινός διὰ μετασχηματ. πρὸς
τὰ εἰς -ης πρωτόκλιτα. Πβ. γαλανός > γαλάνης,
γαϊτανός > γαϊτάνης, κόκκινος > κοκκί-
νης, ροδινός > ροδίνης.

